

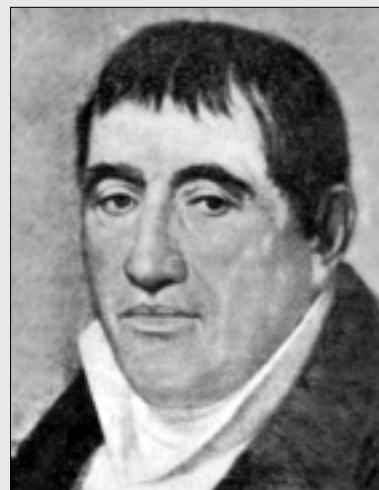
NAŠE KŘÍŽOVKA

Jakub Veith se z chudého tkalce vypracoval na majitele řady panství, zámků, dvorů a statků. Již v roce 1799 koupil jihočeské panství (1. tajenka). V roce 1801 získal po hraběti Pachtovi panství a zámek Liběchov (na splátky), o rok později přikoupil Sukorad, Snědovice a Broceň. V roce 1810 získal panství (2. tajenka), to vyměnil v roce 1824 s jesenským statkem za Všelisy a Vrutici s knížetem K. A. Rohanem. V roce 1928 koupil zámek a panství (3. tajenka). Vlastnil také Nejdek, Jimy, Červenou Lhotu, Medonosy a řadu dalších. Majetek rozdělil svým pěti dětem ještě za svého života.

Pomůcky: tar, ASP, dolce, vekil, aceta	Název tablety	Hospo- dářská budova	Ruské národní jídlo		1. tajenka	SPZ Ústí nad Labem	Přískotový dort	Hedvábní	Vytesávat
Kód letiště Alice Springs				Hloubavě myslet Škúdice šatů					
Podněco- vání									
Nevoňník (zast.)						Bor Podbradek			
Modla					Druh kvě- tenství 3. tajenka				
Kout				Vyprazd- ňovat se Mořská vydra					
49 (římsky)			Bicykl Francouz. malíř					Paznehtník	Domácky Terezie
Nakreslit									
	Nehodit se	Psi jméno Majetkem obdařená					Předložka Zničení najatím		
Uhlovodík s 9 uhlíky						Kavkazský hud. nástroj Imitovat tetřeva			
Černé dřevo					Bojové vozidlo 2. tajenka				
Znoj			Odrůda Koření (zast.)						
Povzdech- nutí			Bílé pečivo Stražit					Sladce (v hudbě)	Mužské jméno
Mlok									
Ohodnit							Označení mouky Zvuk zvonu		
Turecký správní obvod						Bilbec Tahle			
Odborníci na rozboru									
Otec					Konec modlitby				

Tajenka z minulého čísla: UHERSKÁ ARMÁDA.

ROZHLEDY

Čtvrt tisíciletí od narození Jakuba Veitha

Jakub Veith byl jistě výjimečný, podnikavý člověk – zde na něj vzpomínáme jako na jednoho ze zakladatelů našeho řepného cukrovarnictví.

Narodil se ve Volarech 17. 7. 1758. V osmnácti letech odešel do Vídně a po deseti letech se usadil v Českých Budějovicích, kde zahájil výrobu a obchod se sukrem. Zbohatl na dodávkách armádě v době válek s Napoleonem, později také na dodávkách materiálu na stavbu tereziánské pevnosti. Během svého života se stal majitelem několika panství a velkostatků, za sídlo si zvolil Liběchov.

V době koloniální blokády dostal povolení vyrábět cukr, založil tak v roce 1810 cukrovar v Liběchově (výrobu zahájil v roce 1811) a výrobnu sírobu v Semilech (pracovala jen rok).

Veith se cukrem se zabýval velmi vážně – podnikl několik studijních cest do zahraničí, byl v kontaktu s Achar-dem. České gubernium v roce 1813 uvedlo o Liběchově, že „tato továrna je nejvýznamnější v zemi“. Veith za zásluhy o rozvoj cukrovarnictví obdržel uznání od dvorní komory i císaře. Většina výroben tohoto období byla v činnosti jen rok či dva, v Liběchově ji však Veith udržel až do roku 1821 (pět let pracovala jako jediná u nás). V době nového počátku cukrovarnictví v českých zemích pak založil cukrovar v sousedních Želízech (1832). Veith zemřel jako vážený a bohatý muž 25. 7. 1832.

Blahoslav Marek